

عنوان مقاله:

بررسی میزان سرمایه اجتماعی درون سازمانی کارکنان صف و ستاد در آموزش و پرورش استان کرمانشاه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجتبی مراد کسان - کارشناس ارشد علوم تربیتی - گرایش برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

رضا احمدی - کارشناس علوم تربیتی - گرایش آموزش ابتدایی، پردیس شهید رجایی، دانشگاه فرهنگیان، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

در جهان تجاری امروز بیشترین ارزش سازمانی مبتنی بر دارایی های غیرملموس است. توانایی شناخت و برآورد منبع این ارزش برای سازمان ها مهم و حیاتی است و در چنین فضایی این سوال اساسی قابل طرح است که راز بقا و موفقیت و سرآمدی و تعالی سازمان در بازار رقابتی امروز چیست. سرمایه اجتماعی موضوعی است که اولین بار در اواسط قرن نوزدهم میلادی بیشتر در حوزه سیاسی اجتماعی مطرح شد و طی دهه های اخیر در حوزه علوم انسانی، به خصوص مدیریت و سازمان، نیز مورد توجه قرار گرفت. آموزش و پرورش یکی از بسترهای اصلی تشکیل گروه های اجتماعی است. تشکل های علمی، فرهنگی، مذهبی، اقتصادی، حرفه ای و سیاسی و ... در فضای آموزش و پرورش فرصتی مناسب برای ظهور می یابند. در چنین فضایی شبکه هایی شکل می گیرند که می توانند مبنای تشکیل نهادهای اصلی و اثرگذار جامعه باشند. تحلیل وضعیت سرمایه اجتماعی در هر سازمانی ضروری است. زیرا سرمایه اجتماعی برای فهم این مطلب که چگونه عناصر اجتماعی می توانند عملکرد افراد را در زمینه دستیابی به اهداف متفاوت تقویت کنند مفید است. همچنین سرمایه اجتماعی نقشی بسیار مهم تری از سرمایه فیزیکی و سرمایه انسانی در جوامع ایفا می کند و در غیاب این شکل از سرمایه سایر سرمایه ها اثربخشی خود را از دست می دهند و همچنین بدون سرمایه اجتماعی پیمودن راه توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی دشوار است. لذا به نظر می رسد کاهش شکافی که در بین نیروهای صف و ستاد در آموزش و پرورش وجود دارد زمانی میسر خواهد شد که به مفهوم سرمایه اجتماعی سازمانی در این نهاد توجه بیشتری شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، صف و ستاد، آموزش و پرورش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1464806>

